

**MEĐUNARODNI KRIVIČNI SUD
ZA BIVŠU JUGOSLAVIJU**

PREDMET BR. IT-04-84-I

TUŽILAC MEĐUNARODNOG SUDA

PROTIV

**RAMUSHA HARADINAJA
IDRIZA BALAJA
LAHIJA BRAHIMAJA**

OPTUŽNICA

Tužilac Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju, u skladu sa svojim ovlašćenjima iz člana 18 Statuta Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju, optužuje:

**Ramusha Haradinaja
Idriza Balaja
Lahija Brahimaja**

za **ZLOČINE PROTIV ČOVEČNOSTI i KRŠENJA ZAKONA I OBIČAJA
RATOVANJA**, kako sledi:

OPTUŽENI

1. **Ramush Haradinaj zvanj Smajl** rođen je 3. jula 1968. u Glodanima /Gllogjan/,* u opštini Dečani /Deçan/, pokrajina Kosovo.
2. Sve vreme na koje se odnosi ova Optužnica **Ramush Haradinaj** bio je jedan od komandanata u *Ushtria Çlirimtare e Kosovës* (UÇK), odnosno Oslobodilačke vojske Kosova (u daljem tekstu: OVK). Na tom položaju, **Ramush Haradinaj** imao je sveukupnu komandu nad snagama OVK u jednoj od njenih operativnih zona zvanj Dukadin /Dukagjin/, u zapadnom delu Kosova, koji se graniči s Albanijom i Crnom Gorom. Bio je jedan od najviših starešina OVK na Kosovu.

* Pošto veliki broj sela na Kosovu ima srpsko i albansko ime, za svako od njih će prvo biti navedeno srpsko, zatim albansko ime.

3. Operativna zona Dukadžin obuhvatala je opštine Peć /Peja/, Dečani, Đakovica /Gjakova/ i delove opština Istok /Istog/ i Klina /Klinë/. Shodno tome, sela Glođane, Dašinovac /Dashinoc/, Dolac /Dollc/, Ratiš /Ratish/, Dubrava /Dubravë/, Grabanica /Grabanicë/, Ločane /Lločan/, Babaloć /Baballoq/, Rznić /Irnziq/, Požar /Pozhar/, Žabelj /Zhabel/, Zahać /Zahaq/, Ždrelo /Zhdrellë/, Gramočelj /Gramaqel/, Dujak /Dujakë/, Piskote /Piskotë/, Pljančor /Plançor/, Napolje /Nepalë/, Kosurić /Kosuriq/, Lođa /Logjë/, Barane /Baran/, te područje Radonjičkog jezera /Radoniqi/ i Jablanice /Jabllanica/ bili su pod njegovom komandom i kontrolom.
4. U proleće 1998. OVK je još uvek bio organizacija u nastajanju, bez jedinstvene komandne strukture. Imao je Glavni štab, ali nije postojao vrhovni komandant koji je izdavao naređenja. Budući da na Kosovu vlada klanovski društveni poredak, svaka operativna zona je delovala nezavisno od nadređene komande, a **Ramush Haradinaj** je bio jedan od najnezavisnijih zonskih komandanata. **Ramush Haradinaj** je najpre bio centralna ličnost na području rodnog sela Glođane i u opštini Dečani, a tokom 1998. godine proširio je svoju kontrolu i na susedne opštine Peć, Istok, Klina i Đakovica. Kao komandant Operativne zone Dukadžin imao je kontrolu nad osam brigada i nad njima podređenim jedinicama.
5. **Ramush Haradinaj** bio je zonski komandant tokom celog rata na Kosovu, a najmanje do juna 1999, kada su prestala neprijateljstva između srpskih snaga i OVK.
6. Godine 1999. **Ramush Haradinaj** se priključio Kosovskom zaštitnom korpusu (KZK) koji je Misija Ujedinjenih nacija na Kosovu (UNMIK) formirala s ciljem da se jedinice OVK integrišu u strukture novih snaga pod međunarodnom upravom. Postao je komandant Druge regionalne radne grupe KZK sa sedištem u Prizrenu. Godine 2000. napustio je funkciju u KZK i osnovao političku stranku pod imenom Alijansa za budućnost Kosova (ABK). Potom je postao poslanik u Skupštini, a trenutno je predsednik vlade Kosova.
7. **Idriz Balaj (zvani Toger /Togeri/ ili Poručnik)** rođen je 23. avgusta 1971. u Iglarevu /Gllarevë/, opština Klina na Kosovu.
8. Sve vreme na koje se odnosi ova Optužnica, **Idriz Balaj** bio je pripadnik Oslobođilačke vojske Kosova i imao funkciju komandanta specijalne jedinice zvane “Crni orlovi”. Štab te jedinice obično se nalazio u selu Rznić, ali se zona njegove odgovornosti prostirala širom Operativne zone Dukadžin. Bio je potčinjen i direktno odgovoran **Ramushu Haradinaju**, i tesno je s njim saradivao.
9. Specijalna jedinica zvana “Crni orlovi” formirana je po naređenju komandanta **Ramusha Haradinaja**, kao specijalna jedinica za brze intervencije. **Idriz Balaj** imenovan je za njenog komandanta.
10. Godine 1999, nakon prestanka neprijateljstava, **Idriz Balaj** se priključio Kosovskom zaštitnom korpusu i imao čin majora. Trenutno je zatvoren na

Kosovu gde se nalazi na izdržavanju kazne od petnaest godina zatvora za ubistvo, pošto je 2002. proglašen krivim.

11. **Lahi Brahimaj (zvani Maxhup ili Ciganin)** rođen je 26. januara 1970. u Jablanici, opština Đakovica, na Kosovu. On je u bliskom srodstvu s **Ramushem Haradinajem**.
12. Sve vreme na koje se odnosi ova Optužnica **Lahi Brahimaj** bio je pripadnik Oslobodilačke vojske Kosova i imao funkciju zamenika komandanta operativnog štaba Dukadin ili osobe za kontakt zone Dukadin s Glavnim štabom OVK. Baza mu se nalazila u Jablanici, bio je potčinjen i direktno odgovoran **Ramushu Haradinaju**, i tesno je s njim saradaivao.
13. **Lahi Brahimaj** je trenutno oficir visokog ranga u Kosovskom zaštitnom korpusu.

OPŠTI NAVODI

14. Sva dela ili propusti koji se u ovoj Optužnici optuženima stavljaju na teret kao zločini protiv čovečnosti ili kršenja zakona i običaja ratovanja odigrali su se u periodu od 1. marta 1998. do 30. septembra 1998. na teritoriji Kosova, u bivšoj Jugoslaviji.
15. Sve vreme na koje se odnosi ova Optužnica na teritoriji Kosova postojao je oružani sukob između Oslobodilačke vojske Kosova i srpskih snaga. Zločini koji se optuženima stavljaju na teret u ovoj Optužnici bili su u tesnoj vezi s tim sukobom, budući da su žrtve zločina, koje nisu aktivno učestvovala u neprijateljstvima, bili ili srpski civili ili lica za koja se smatralo da saraduju sa Srbima, odnosno da ne podržavaju OVK.
16. Te žrtve, uključujući albanske i romske civile, za koje je OVK smatrao da odbijaju saradnju ili da pružaju otpor OVK nevojnim sredstvima, bile su objekt progona i maltretiranja, uključujući zastrašivanje, otmice, zatvaranje, premlaćivanje, mučenje i ubistvo.
17. Sva dela ili propusti koji se optuženima stavljaju na teret kao zločini protiv čovečnosti bili su deo rasprostranjenog i sistematskog napada usmerenog protiv srpskog civilnog stanovništva i onih pripadnika albanskog i romskog/egipatskog civilnog stanovništva u opštinama Dečani, Peć, Đakovica, Istok i Klina u pokrajini Kosovo, za koje se smatralo da su kolaboracionisti ili da ne podržavaju OVK. Sva trojica optuženih znali su da takvo njihovo ponašanje, koje je uključivalo zlostavljanje i činjenje dela nasilja, predstavlja deo takvog napada.
18. Sva dela ili propusti koji se optuženima stavljaju na teret kao progon, optuženi su počinili s namerom da diskriminišu žrtve na verskoj, političkoj ili rasnoj osnovi.

19. Sve vreme na koje se odnosi ova Optužnica, **Ramush Haradinaj, Idriz Balaj** i **Lahi Brahimaj** bili su dužni da se pridržavaju zakona i običaja kojima se reguliše vođenje oružanih sukoba, uključujući Ženevske konvencije iz 1949. i Dopunski protokol II.

INDIVIDUALNA KRIVIČNA ODGOVORNOST

20. **Ramush Haradinaj, Idriz Balaj** i **Lahi Brahimaj** snose individualnu krivičnu odgovornost za zločine koji im se u ovoj Optužnici stavljaju na teret na osnovu člana 7(1) Statuta ovog Međunarodnog suda. Kao što se dalje u tekstu konkretno navodi, oni snose odgovornost jer su planirali, podsticali, naredili, počinili ili na drugi način pomagali i podržavali činjenje tih zločina. Kada u ovoj Optužnici koristi termin “počiniti”, tužilac ne tvrdi da je svaki od ove trojice optuženih fizički počinio sve zločine koji im se stavljaju na teret. “Činjenje” u ovoj Optužnici podrazumeva učešće svakog od ove trojice optuženih u udruženom zločinačkom poduhvatu.
21. Sva trojica optuženih su svesno učestvovala u udruženom zločinačkom poduhvatu, deleći nameru drugih učesnika u udruženom zločinačkom poduhvatu i svesni predvidivih posledica ostvarivanja njegovog zločinačkog cilja.
22. Zbog svog učešća u udruženom zločinačkom poduhvatu, svaki od ove trojice optuženih smatra se odgovornim za dela druge dvojice saoptuženih, za dela drugih učesnika u udruženom zločinačkom poduhvatu i za sve zločine počinjene u cilju sprovođenja zajedničkog kriminalnog plana koji su spadali u taj udruženi zločinački poduhvat ili bili njegova predvidiva posledica.
23. Udruženi zločinački poduhvat nastao je u aprilu 1998. ili pre tog meseca i trajao je najmanje do septembra 1998. U njemu su učestvovali **Ramush Haradinaj, Idriz Balaj, Lahi Brahimaj** i drugi njima potčinjeni pripadnici OVK koji su bili svesni cilja tog poduhvata i učestvovali u izvršenju zločina navedenih u ovoj Optužnici, ili su na drugi način doprineli ostvarenju cilja udruženog zločinačkog poduhvata. Između ostalih, tu su bili Daut Haradinaj, Frashër Haradinaj, Shkëlzen Haradinaj, Nasim Haradinaj, Zeqir Nimonaj, Luan Përvorfi, Krist Përvorfi, Nazmi Brahimaj, Naser Brahimaj zvani Rusi, Alush Agushi, Myftar Brahimaj, Pjetër Shala, Arbnor Zejneli i Azem Veseli.
24. Taj cilj, koji je nužno podrazumevao činjenje zločina protiv čovečnosti i kršenja zakona i običaja ratovanja, bio je da Oslobođilačka vojska Kosova uspostavi potpunu kontrolu nad svojom operativnom zonom Dukadžin, putem napadanja i proganjanja izvesnih segmenata tamošnjeg civilnog stanovništva: i to putem protivpravnog uklanjanja srpskih civila s tog područja i nasilnog suzbijanja svakog stvarnog ili pretpostavljenog vida saradnje tamošnjih albanskih ili romskih civila sa Srbima. Njegov zločinački cilj je uključivao zastrašivanje, otmice, zatvaranje, premlaćivanje, mučenje i ubijanje ciljnog

civilnog stanovništva, što predstavlja kršenje članova 3 i 5 Statuta Međunarodnog suda.

25. U vezi s tačkama koje se tiču učešća **Ramusha Haradinaja, Idriza Balaja i Lahija Brahimaja** u onom delu udruženog zločinačkog poduhvata koji se odnosi na zatočenički objekat OVK u Jablanici, optuženi takođe snose individualnu krivičnu odgovornost zbog toga su učestvovali u njegovom radu, ili su pomagali i omogućavali funkcionisanje tog zatočeničkog objekta onda kad je on radio, tako da su diskriminatorna namera i namera da se izvrši progon bile sasvim očigledne. Svi zločini navedeni u ovoj Optužnici u okviru pojedinačnih tačaka počinjeni su kao deo tog udruženog zločinačkog poduhvata ili su bili njegova predvidiva posledica.

UČEŠĆE U UDRUŽENOM ZLOČINČKOM PODUH VATU

26. Optuženi **Ramush Haradinaj**, delujući u dogovoru s drugim učesnicima udruženog zločinačkog poduhvata, učestvovao je u udruženom zločinačkom poduhvatu na sledeći način:
- (a) kao komandant Operativne zone Dukađin on se starao da snage OVK pod njegovom kontrolom deluju organizovano i disciplinovano, vršio ukupni nadzor nad planiranjem i organizovanjem operacija i uspostavio sistem u okviru kojeg su pojedinci izdvajani kao meta otmica, maltretiranja i ubijanja, a nezaštićeni segmenti civilnog stanovništva sistematski napadani;
 - (b) eliminisanjem svih suparničkih snaga OVK, učvrstio je vlast sopstvenih jedinica unutar svoje zone, a napadima na srpske snage na ruralnim područjima dao je svojim snagama određene ruke da nameću svoju volju nezaštićenim segmentima civilnog stanovništva i da ih progone;
 - (c) svoju kuću je koristio kao operativni centar, a ostala sredstva porodice Haradinaj i podršku članova svoje porodice upotrebio je da bi dalje konsolidovao svoju vlast i vršio progon nad civilima;
 - (d) saoptuženog **Idriza Balaja** je imenovao na položaj koji je povlačio odgovornost za ozloglašenu specijalnu jedinicu "Crni orlovi", a **Lahija Brahimaja** na položaj koji je povlačio odgovornost za improvizovani zatočenički objekat na jednom privatnom imanju u Jablanici, koji je korišćen i kao štab OVK, i držao ih na tim funkcijama odobravajući i podstrekavajući njihovo kažnjivo ponašanje na tim položajima;
 - (e) u nekoliko navrata je lično naredio i nadzirao premlaćivanja lica koja nisu aktivno učestvovala u neprijateljstvima a koja su bila zatočena od strane njegovih snaga, te učestvovao u njima, a u drugim prilikama je, u svojstvu komandanta, svojim prisustvom i prećutnim ili otvorenim odobravanjem takvog kažnjivog ponašanja podstrekavao ili podsticao kažnjive radnje pripadnika svojih snaga;
 - (f) kontrolisao je dalje zatočenje, puštanje na slobodu ili lečenje lica zatočenih od strane OVK u njegovoj operativnoj zoni, uključujući zatočenički objekat Jablanica, u koji je lično odlazio znajući da se njegovo funkcionisanje zasniva na progonu i kažnjivom ponašanju;

- (g) lično je učestvovao u otmicama lica za koja je kasnije utvrđeno da su ubijena;
 - (h) najmanje jednom prilikom je, kao komandant, prećutno odobrio pogubljenje zatočenih lica.
27. Optuženi **Idriz Balaj** učestvovao je u udruženom zločinačkom poduhvatu na sledeći način:
- (a) kao komandant specijalne jedinice “Crni orlovi” tesno je saradivao sa **Ramushem Haradinajem** i pružao direktnu operativnu podršku njegovim aktivnostima;
 - (b) lično i preko vojnika pod svojom komandom, više puta je vršio otmice, premlaćivao, sakatio, mučio i ubijao civile i zatočena lica koja nisu aktivno učestvovala u neprijateljstvima;
 - (c) silovao je jednu ženu romske/egipatske nacionalnosti;
 - (d) lično je odlazio u zatočenički objekat Jablanica, osakatio i mučio jednog zatočenika u njemu, a svojim prisustvom, kao komandant OVK, prećutno je ili otvoreno odobravao progon i kažnjivo ponašanje drugih vojnika OVK koji su bili tamo, znajući da se funkcionisanje tog objekta zasniva na progonu i kažnjivom ponašanju;
 - (e) pokušao je da spreči pokretanje istrage i prikrije činjenice o otmicama i ubistvu civila, te bacanju njihovih tela u Radonjičko jezero.
28. Optuženi **Lahi Brahimaj** učestvovao je u udruženom zločinačkom poduhvatu na sledeći način:
- (a) kao zamenik komandanta operativnog štaba Dukađin i odgovorni lokalni komandant OVK, rukovodio je zatočeničkim objektom OVK u Jablanici, naređivao i nadzirao premlaćivanje, mučenje i ubijanje tamošnjih zatočenika, te učestvovao u njima;
 - (b) lično je izvršio otmicu jednog civila i odveo ga u zatočenički objekat Jablanica, gde su ga neprestano tukli, i lično ga odveo iz zatočeničkog objekta do potencijalnog mesta pogubljenja.
29. Dalji konkretni navodi o funkcionisanju udruženog zločinačkog poduhvata i učešću svakog od optuženih u njemu izloženi su dalje u tekstu, u odeljku o optužbama i osnovnim činjenicama.

OSNOVNE ČINJENICE

30. Godine 1998. opština Dečani brojala je 57.125 stanovnika, od kojih su 55.886 bili Albanci, 791 Srbi i 448 osobe druge nacionalnosti. Opština Đakovica je 1998. godine imala oko 131.700 stanovnika, od kojih su 122.856 bili Albanci, 3.211 Srbi i 5.680 druge nacionalnosti. Opština Istok imala je oko 64.000 stanovnika, od kojih su 51.343 bili Albanci, 7.270 Srbi i 5.381 druge nacionalnosti. Opština Klina imala je oko 75.000 stanovnika, od kojih su 66.683 bili Albanci, 6.306 Srbi i 3.386 druge nacionalnosti. Opština Peć imala je oko 150.000 stanovnika, od kojih su 111.638 bili Albanci, 14.765 Srbi i 13.788 druge nacionalnosti.
31. Početkom 1998. došlo je do poošttravanja napetosti između srpskih vlasti i Oslobodilačke vojske Kosova na području oko Glođana, rodnog mesta **Ramusha Haradinaja**. Područje između Glođana i Dečana bilo je od ključnog strateškog značaja za OVK jer je povezivao štab OVK u Glođanima i granicu sa Albanijom, odakle je OVK tokom cele 1998. dobijao naoružanje i ostale potrepštine. Glođane je takođe postalo važan regrutni centar OVK za područje Dukadin i operativne zone Šalja /Shala/, Lap /Llap/ i Drenica. Snage OVK su napadale srpsku policiju na području Dukadina, kao i obližnji logor za Srbe i Crnogorce izbegle iz Hrvatske koji se nalazio u selu Babaloć.
32. Usled toga, snage srpske policije su 24. marta 1998. opkolile kompleks porodice **Ramusha Haradinaja** u Glođanima. **Ramush Haradinaj** i snage OVK pod njegovom komandom uspešno su odbili taj napad. Jedan srpski policajac je ubijen, a **Ramush Haradinaj** je ranjen.
33. Nakon 24. marta 1998. snage OVK pod komandom i kontrolom **Ramusha Haradinaja** organizovale su sistematsku kampanju preuzimanja kontrole nad područjem između Glođana i Dečana, naročito nad selima Dubrava, Rznić, Ratiš i Dašinovac, kako bi Srbe isterale iz sela u kojima su živeli. Takođe su nastavili s napadima na izbeglički logor u Babaloću kod Dečana. Taj logor bio je meta sličnih napada OVK još od 1997.
34. Snage OVK pod komandom i kontrolom **Ramusha Haradinaja**, uključujući "Crne orlove", koji su bili pod direktnom komandom **Idriza Balaja**, maltretirale su, tukle i na drugi način terale srpske i romske/egipatske civile iz tih sela, a civile koji bi ostali ili odbili da napuste svoje domove su ubijale. U drugoj polovini aprila 1998. snage OVK pod komandom i kontrolom **Ramusha Haradinaja** uspele su da blokiraju delove Dečana na otprilike tri nedelje.
35. Tokom meseci koji su usledili snage OVK pod komandom i kontrolom **Ramusha Haradinaja** na području zone Dukadin, a naročito u opštinama Dečani i Peć, nastavile su sa sličnim napadima na srpske, romske/egipatske i albanske civile smatrane kolaboracionistima, koji tada nisu učestvovali u neprijateljstvima. Mnoge otmice koje su izvršile snage OVK pod komandom i kontrolom **Ramusha Haradinaja** odigrale su se unutar zone Dukadin i nestalo je na desetine civila. U periodu od marta do septembra 1998, osim lica navedenih u ovoj Optužnici, u opštinama unutar zone Dukadin najmanje 25

srpskih policajaca je napadnuto, a više od 60 srpskih i albanskih civila je oteto, od kojih su mnogi potom ubijeni.

36. **Ramush Haradinaj** i snage OVK kojima je komandovao, u kojima su, između ostalih, bili **Idriz Balaj** i **Lahi Brahimaj**, imali su punu kontrolu nad tom operativnom zonom i želeli da ta kontrola bude isključivo njihova. Oni na svojoj teritoriji nisu tolerisali prisustvo nikakvih drugih albanskih snaga koje su se borile protiv Srba, kao što su Oružane snage Republike Kosovo (OSRK). Dana 4. jula 1998. **Ramush Haradinaj** je zajedno sa vojnicima iz svog štaba u Glođanima tukao, ponižavao i naneo teže ozlede četvorici pripadnika tih snaga koji su prolazili tim područjem idući po pošiljku naoružanja koja je trebalo da stigne iz Albanije.
37. Selo Jablanica nalazi se u opštini Đakovica. Razdaljina između sela Jablanica i Glođane je otprilike 18km. Još 1995. i 1996. godine optuženi **Lahi Brahimaj**, koji je stanovao u tom selu, u svojoj kući u Jablanici pružao je utočište drugim pripadnicima OVK i pomagao im da prođu kroz područje Dukadžin. Napravljeno je skladište oružja, a u njegovoj kući su održavani tajni sastanci. Tokom tog perioda na području Dukadžina nije bilo oružanih akcija. Već u martu/aprilu 1998. u jednoj privatnoj kući bio je smešten štab OVK Jablanice. U tom štabu su skrivani istaknuti pripadnici OVK koji su dolazili na Kosovo i išli na druga područja te pokrajine kako bi širom njene teritorije uspostavili komande. **Ramush Haradinaj** je došao u štab da bi mu ukazali medicinsku pomoć zbog povreda zadobijenih 24. marta 1998, tokom oružanog sukoba sa srpskim snagama u njegovom porodičnom kompleksu u Glođanima (Dečani). Već u drugoj polovini maja 1998. u tom štabu u Jablanici formiran je improvizovani zatočenički centar. Od tada pa do avgusta 1998. tamo je bilo zatočeno, tučeno i mučeno najmanje 12 osoba čiji je identitet poznat i četiri čiji identitet nije poznat, od kojih nijedna nije bila borac. Za jednu od njih se zna da je preminula od posledica premlaćivanja u zatočeničkom centru OVK u Jablanici, a ostali se još uvek vode kao nestali.
38. Krajem avgusta i početkom septembra 1998. srpske snage izvele su kontranapad i privremeno povratile područje oko Glođana. Srpski forenzički tim za uviđaje sproveo je istragu u blizini kanala Radonjičkog jezera, na poljoprivrednom dobru Ekonomija u Rzniću i na putu ka selu Dašinovac
39. Dana 12. septembra 1998. ili približno tog datuma, taj tim je pronašao najmanje 30 tela ili ostataka tela na području kanala Radonjičkog jezera, šest tela na poljoprivrednom dobru Ekonomija i najmanje tri tela na putu ka Dašinovcu. Forenzički pregled tela i ostataka tela izvršen je u provizornoj mrtvačnici u Đakovici. Za nekoliko tih tela ili ostataka tela je utvrđeno da pripadaju srpskim, romskim i albanskim civilima koji su nestali od aprila do početka septembra 1998. na području Dukadžina.
40. Tokom sukoba 1998. i 1999. godine operativni centar **Ramusha Haradinaja** nalazio se u njegovom selu Glođane u opštini Dečani. Bio je smešten na otprilike dva kilometra od kanala Radonjičkog jezera i poljoprivrednog dobra Ekonomija, gde su nađena tela i ostaci tela, na jednom od samo dva mala

prilazna puta toj zoni. Selo Dašinovac, u kojem su nađena još tri tela, udaljeno je devet kilometara odatle. Tačan broj tamo pokopanih tela se ne zna, jer su ostaci tela izmešani. Forenzičkom procenom tih ostataka utvrđeno je da je na lokaciji na obodu jezera ostavljeno najmanje 39 tela.

41. Dvanaest ostataka tela pronađenih na gorenavedenim lokacijama identifikovale su srpske vlasti uobičajenim postupcima. Među njima su Vukosava Marković i Darinka Kovač (tačke 7 i 8), Milovan Vlahović (tačke 9 i 10), Miloš Radunović i Slobodan Radošević (tačke 11 i 12), Hajrullah Gashi i Isuf Hoxha (tačke 15 i 16), Ilira Frrokaj i Tush Frrokaj (tačke 17 i 18), te Ilija Antić, Adži Seferaj i Velizar Stošić (tačke 21 i 22). Identitet pet pronađenih ostataka tela utvrdile su međunarodne organizacije putem genetske analize. To su Safet Kuqi i Zdravko Radunović (tačke 21 i 22) i Pal Krasniqi (tačke od 31 do 33).
42. Neki od tih ostataka pronađenih na navedenim lokacijama još uvek nisu identifikovani, iako se i dalje vrše testovi za utvrđivanje njihovog identiteta. Ti ostaci uključuju tela najmanje 22 osobe, od kojih je dvoje dece. Na svim ostacima se vide dokazi o nasilnoj smrti.

TAČKE 1 i 2

43. Porodica Jollaj je romska/egipatska porodica koja je živela u Glođanima, gde Albanci čine većinu stanovništva. U periodu od marta do maja 1998. članovi te porodice bili su podvrgavani neprestanom maltretiranju i pretnjama **Ramusha Haradinaja** i njegove braće Dauta Haradinaja, Frashëra Haradinaja i Shkëlzena Haradinaja, koji su stanovali u neposrednoj blizini. **Ramush Haradinaj** i njegova braća često su upadali u kuću porodice Jollaj, optužujući ih da saraduju sa Srbima, i pucali u njihovom dvorištu iz automatskih pušaka, navodno tražeći oružje. U brojnim prilikama su govorili porodici Jollaj da napusti Glođane i ode s Kosova u Srbiju, jer žele da Kosovo bude isključivo albansko.
44. Jednom prilikom, **Ramush Haradinaj** i izvestan broj tamošnjih pripadnika OVK kojima je direktno komandovao, napali su Binaka Jollaja, dedu iz te porodice, tukli ga puškama i oduzeli mu imovinu. Jednom drugom prilikom, **Ramush Haradinaj** je sa grupom pripadnika OVK noću došao u kuću porodice Jollaj, uništio im nameštaj, porazbijao prozore i naredio im da izađu iz kuće i napuste selo. Porodica Jollaj se usled toga preselila u Piskote, na području Đakovice, gde su drugi vojnici OVK nastavili da ih maltretiraju i otimaju im imovinu.

Ovime je **Ramush Haradinaj** počinio:

Tačka 1: Progon (maltretiranje, nehumana dela, uništavanje imovine), ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(h) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Alternativno, Nehumana dela, ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(i) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 2: Okrutno postupanje, KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA, sankcionisano zajedničkim članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija iz 1949, kažnjivo po članu 3 i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 3 i 4

45. Dana 18. aprila 1998. ili približno tog datuma, pripadnici snaga OVK zarobili su u kući porodice Stojanović u Dubravi trojicu srpskih civila, Dragoslava Stojanovića, Mijata Stojanovića i njihovog rođaka Veselina Stijovića, dok su pokušavali da pokupe svoju ličnu imovinu iz kuće. Oni su ranije, krajem marta 1998, bili odlučili da odu iz svog sela Dubrava jer su smatrali da tamo više nije bezbedno.
46. Dana 18. aprila 1998, Dragoslav Stojanović, Mijat Stojanović i Veselin Stijović saslušavani su i tučeni, najpre u kući porodice Stojanović u Dubravi, a potom i u kući Smajla Haradinaja, u kojoj se nalazio štab OVK u Glođanima, čime su svakom od njih nanete teške telesne ozlede i velika patnja. Vojnici OVK su ih tokom saslušavanja pitali zašto su se vratili u selo bez dozvole.
47. **Ramush Haradinaj** se tada nalazio u toj kući i znao je za saslušavanje i premlaćivanje te trojice muškaraca. **Ramush Haradinaj** je udarao nogom i zastrašivao Dragoslava Stojanovića i pretio mu.
48. Nešto kasnije istog dana, vojnici OVK nad kojima je **Ramush Haradinaj** imao komandu i kontrolu, odveli su Dragoslava Stojanovića, Mijata Stojanovića i Veselina Stijovića iz štaba OVK u selu Glođane do kuće porodice Stojanović u susednom selu Dubrava da bi je pretresli u potrazi za oružjem. Dragoslavu Stojanoviću, Mijatu Stojanoviću i Veselinu Stijoviću stavljeni su povezi na oči i odvezeni su do jednog mesta blizu sela Babaloć, opština Dečani, gde im je naređeno da izađu iz automobila i krenu ka srpskoj teritoriji ne osvrćući se. Zapretili su da će pucati u njih ako se osvrnu. Ta trojica muškaraca nisu se vratila u svoje selo.
49. Usled premlaćivanja Dragoslav Stojanović je morao da provede 28 dana u bolnici, a Mijat Stojanović i Veselin Stijović po šest ili sedam dana.

Ovime su **Ramush Haradinaj**, **Idriz Balaj** i **Lahi Brahimaj** počinili:

Tačka 3: Progon (protivpravno zatvaranjem nehumana dela, deportaciju ili prisilno premeštanje civila), ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(h) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Alternativno, Deportaciju i druga nehumana dela, ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(d) i 5(i) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 4: Okrutno postupanje, KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA, sankcionisano zajedničkim članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija iz 1949, kažnjivo po članu 3 i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 5 i 6

50. Dana 23. aprila 1998. ili približno tog datuma, Rosa Radošević iz sela Dašinovac, opština Dečani, rođena 25. januara 1938, putovala je iz Dečana zajedno sa svojim sinom Stanišom Radoševićem i prijateljem Novakom Stijovićem, svo troje Srbi, kad su ih u selu Požar, opština Dečani, na raskrsnici puta za Glođane, presreli i pretresli vojnici OVK. Ti vojnici OVK su im rekli da ne mogu ići u selo Dašinovac jer je ono postalo deo teritorije OVK. Nisu im dopustili ni da se vrate u Dečane. Rosa Radošević, Staniša Radošević i Novak Stijović su kod Požara oteti, a njihova vozila zaplenjena, i odvedeni su u prostorije štaba OVK u Glođanima, gde su bili ponižavani, zatvoreni, saslušavani i tučeni. Grupe pripadnika OVK neprestano su rukama i nogama udarale Novaka Stijovića i Stanišu Radoševića po celom telu i nanosile im bol. Nakon što su pretukli i saslušali Stanišu Radoševića i Novaka Stijovića, pripadnici OVK u štabu u Glođanima naredili su Staniši Radoševiću da ide svojoj kući u Dečanima i donese svoju lovačku pušku. Da bi mogao da uđe na područje pod kontrolom OVK, dobio je oznaku OVK koju je trebalo da pokaže ukoliko ga usput zaustave drugi vojnici OVK. Njegova majka Rosa Radošević i Novak Stijović ostali su zatvoreni u Glođanima i pušteni su kasnije tog dana.

Ovime su **Ramush Haradinaj, Idriz Balaj i Lahi Brahimaj** počinili:

Tačka 5: Progon (protivpravno zatvaranje, nehumana dela), ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(h) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Alternativno, Zatvaranje i druga nehumana dela, ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(e) i 5(i) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 6: Okrutno postupanje, KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA, sankcionisano zajedničkim članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija iz 1949, kažnjivo po članu 3 i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 7 i 8

51. Dana 21. aprila 1998. Vukosava Marković (devojačko Vujošević), rođena 9. avgusta 1937, i njena sestra Darinka Kovač (devojačko Vujošević), rođena 18. septembra 1932, obe Srпкиnje, nestale su iz svoje kuće u selu Ratiš, opština Dečani. Selo Ratiš se nalazi na tri do četiri kilometra od Glođana. Obe žene su

ubijene a ostatke njihovih tela je 12. septembra 1998. pronašao srpski forenzički tim pokraj betonskog kanala koji vodi u Radonjičko jezero. Pregledom su na oba tela utvrđene rane od vatrenog oružja, a na telu Vukosave Marković utvrđeni su višestruki prelomi kostiju.

Ovime su **Ramush Haradinaj, Idriz Balaj i Lahi Brahimaj** počinili:

Tačka 7: Progon (ubistvo), ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(h) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Alternativno. Ubistvo, ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(a) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 8: Ubistvo, KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA, sankcionisano zajedničkim članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija iz 1949, kažnjivo po članu 3 i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 9 i 10

52. Dana 21. aprila 1998. ili približno tog datuma, nestali su Milovan Vlahović, rođen 5. avgusta 1935, i Milka Vlahović, rođena 5. maja 1933, bračni par, oboje Srbi, koji su živeli u selu Ratiš, opština Dečane. Vojnici OVK pod komandom **Ramusha Haradinaja** navodno su odveli to dvoje starijih ljudi u štab OVK u Glođanima. Tamošnjim Albancima koji su pokušali da spreče njihovo odvođenje zaprećeno je da će i njih ubiti ako se budu mešali.
53. Milovan Vlahović je ubijen, a ostaci njegovog tela pronađeni su 12. septembra 1998. pokraj betonskog zida Radonjičkog kanala. Forenzičkim pregledom na njemu su utvrđeni prelomi kostiju prouzrokovani mehaničkom silom. Na zidu kanala bili su vidljivi tragovi od metaka.
54. Milka Vlahović nakon otmice više nije viđena živa i veruje se da je ubijena.

Ovime su **Ramush Haradinaj, Idriz Balaj i Lahi Brahimaj** počinili:

Tačka 9: Progon (ubistvo), ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(h) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Alternativno. Ubistvo, ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(a) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 10: Ubistvo, KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA, sankcionisano zajedničkim članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija iz 1949, kažnjivo po članu 3 i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 11 i 12

55. Dana 23. aprila 1998. ili približno tog datuma, nestali su Slobodan Radošević, rođen 8. oktobra 1943, suprug Rose Radošević, i dvoje suseda, Miloš Radunović, rođen 19. februara 1938, i njegova supruga Milica Radunović,

rođena 1938, svi Srbi, koji su boravili u svojim domovima u selu Dašinovac, opština Dečani. Po kraju su kolale glasine da su ih oteli vojnici OVK. Potom je u lokalnim srpskim novinama i u emisiji informativnog programa lokalne televizije objavljeno saopštenje OVK u kojem je porodicama Slobodana Radoševića i Miloša Radunovića poručeno da odu pokraj puta nadomak Dečana i pokupe tela tih muškaraca. Članovi njihovih porodica iz straha nisu otišli na tu lokaciju.

56. Srpska policija je 12. septembra 1998. severno od Radonjičkog jezera na putu ka selu Dašinovac, tačno kao što je navedeno u saopštenju OVK, pronašla ostatke tela Slobodana Radoševića i Miloša Radunovića, pokrivene slojem zemlje. Iako su s druge strane tog puta pronađeni ostaci ženskog tela i delimično spaljeni komadi ženske odeće, telo Milice Radunović nije identifikovano. Ona se zvanično vodi kao nestala.

Ovime su **Ramush Haradinaj, Idriz Balaj i Lahi Brahimaj** počinili:

Tačka 11: Progon (ubistvo), ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(h) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Alternativno, Ubistvo, ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(a) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 12: Ubistvo, KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA, sankcionisano zajedničkim članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija iz 1949, kažnjivo po članu 3 i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 13 i 14

57. Jedne noći krajem aprila ili početkom maja **Idriz Balaj** i dvojica vojnika OVK na silu su ušli u porodičnu kuću sestre svedokinje SST7/04 u Ratišu i oteli je. Odvedena je u štab jedinice OVK "Crni orlovi" u susjednom selu Rznić, opština Dečani. Tamo su je optuženi **Idriz Balaj** i njegovi vojnici držali zatvorenu jednu noć. Kasnije su je doveli kući da pokupi odeću. Porodica je poslednji put videla sestru svedokinje SST7/04 kad ju je odvodio optuženi **Idriz Balaj** i od tada više nije viđena živa. Pretpostavlja se da je ubijena. Zvanično se vodi kao nestala.
58. Potom su početkom leta 1998. optuženi **Idriz Balaj** i trojica ili četvorica maskiranih vojnika OVK odveli majku svedokinje SST7/04. Više nije viđena živa i pretpostavlja se da je ubijena.
59. Nešto kasnije, u avgustu 1998, **Idriz Balaj** je zajedno s pripadnicima "Crnih orlova" napao kuću majke svedokinje SST7/04, pucajući u vazduh. Provalili su vrata, ušli u kuću i oteli još jednu rođaku svedokinje SST7/04. Ta rođaka je ubijena a njeno telo je sutradan pronađeno nadomak sela Žabelj /Zhabel/, opština Đakovica, gde je povremeno bila stacionirana jedinica "Crnih orlova".

Ovime su **Ramush Haradinaj, Idriz Balaj i Lahi Brahimaj** počinili:

Tačka 13: Progon (maltretiranje, protivpravno zatvaranje, ubistva), ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(h) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Alternativno, Ubistvo i druga nehumana dela, ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(a), 5(i) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 14: Ubistvo, KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA, sankcionisano zajedničkim članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija iz 1949, kažnjivo po članu 3 i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 15 i 16

60. Dana 20. jula 1998. ili približno tog datuma, Hajrullah Gashi, rođen u februaru 1951, i Isuf Hoxha, rođen 1938, obojica kosovski Albanci, krenuli su autobusom iz Đakovice u Prištinu /Prishtina/. Optuženi **Ramush Haradinaj** i još jedan vojnik OVK, odeveni u crne uniforme, zaustavili su autobus na ulazu u Dulje /Duhel/, opština Suva Reka /Suharekë/, na putu ka Mališevu /Malishevë/. Obojica su ušli u autobus. **Ramush Haradinaj** je rekao: “*Ja sam Ramush Haradinaj i tražim Isufa Hoxhu i Hajrullaha Gashija*”. **Ramush Haradinaj** i taj vojnik OVK izveli su Hajrullaha Gashija i Isufa Hoxhu iz autobusa i odvezli ih u pravcu Glodana.
61. Obojica su ubijeni. Srpska policija pronašla je 12. septembra 1998. tela Hajrullaha Gashija i Isufa Hoxhe u blizini Radonjičkog jezera. Forenzičkim pregledom na telu Hajrullaha Gashija utvrđene su rane koje odgovaraju udarcima tupim predmetom. Na telu Isufa Hoxhe utvrđeni su višestruki prelomi kostiju, a nekoliko kostiju lobanje je nedostajalo.

Ovime su **Ramush Haradinaj, Idriz Balaj i Lahi Brahimaj** počinili:

Tačka 15: Progon (protivpravno zatvaranje, ubistvo), ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(h) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Alternativno, Ubistvo i druga nehumana dela, ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(a), 5(i) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 16: Ubistvo, KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA, sankcionisano zajedničkim članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija iz 1949, kažnjivo po članu 3 i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 17 i 18

62. Ilira Frrokaj, rođena 25. maja 1957, i njen suprug Tush Frrokaj, rođen 29. avgusta 1961, oboje Albanci katolici, živeli su u selu Pljančor /Plançar/,

opština Đakovica. U avgustu 1998. zajedno su od svoje kuće u selu Pljančor automobilom krenuli u selo Nepalje /Nepalē/ i tom prilikom su nestali. Njihovi rođaci su se raspitali kod OVK i otišli do kuće Ardiana Kurtija, lokalnog komandanta OVK, u selu Gramočelj, kroz koje je to dvoje nestalih ljudi trebalo da prođe. Dok su bili tamo, u kuću je došao optuženi **Idriz Balaj** i upozorio Ardiana Kurtija sledećim rečima: "*Ne mešaj se u tuđa posla ako ti je život mio. Inače bi mogao da završiš zajedno s ostalima*". Ti rođaci su otišli u štab OVK u Glođanima, gde su se sastali sa Shkelzenom Haradinajem, bratom **Ramusha Haradinaja**. Dali su mu fotografije dvoje nestalih i rečeno im je da će **Idriz Balaj** doći u štab. **Idriz Balaj** se nije javio, ali je, kad su ga ti rođaci Ilire i Tusha Frrokaj kasnije u dva navrata sreli, odbio da razgovara s njima o nestanku.

63. Illira Frrokaj i Tush Frrokaj su ubijeni. Njihova tela pronađena su ispod mesta gde se kanal sliva u Radonjičko jezero, zajedno s automobilom na kojem je bilo nekoliko rupa od metaka. Na telu Ilire Frrokaj utvrđeno je prisustvo taneta u jednoj nozi, višestruki prelomi kostiju, uključujući kosti lobanje, i tragovi spaljivanja tela. Na telu Tusha Frrokaja utvrđen je prelom kostiju lobanje.

Ovime su **Ramush Haradinaj, Idriz Balaj** i **Lahi Brahimaj** počinili:

Tačka 17: Progon (protivpravno zatvaranje, ubistvo), ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(h) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Alternativno, Ubistvo i druga nehumana dela, ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(a), 5(i) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 18: Ubistvo, KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA, sankcionisano zajedničkim članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija iz 1949, kažnjivo po članu 3 i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 19 i 20

64. U avgustu 1998. **Idriz Balaj** je u štabu jedinice "Crni orlovi" u Rzniću kao zarobljenike držao Zenuna Gashija, bivšeg policajca, Misina Berishu i njegovog sina Salija Berishu, svi romske nacionalnosti. Zenun Gashi je poslednji put viđen u selu Kosurić, opština Peć. Na dan kad je otet viđen je žestoko pretučen u automobilu s tri pripadnika OVK u susednom selu Barane. Dok je bio zatvoren, Saliju Berishi je, u prisustvu **Idriza Balaja** i još dvojice pripadnika OVK, odsečen nos. **Idriz Balaj** je svu trojicu sekao po vratu, rukama i bedrima, na te posekotine utrljavao so i potom ih ušivao iglom. **Idriz Balaj** je potom Zenuna Gashija, Misina Berishu i Salija Berishu obmotao bodljikavom žicom i nekakvom napravom im zarivao bodlje te žice u telo. **Idriz Balaj** je takođe nožem ubo Zenuna Gashija u oko. Ta trojica muškaraca su potom privezana za automobil **Idriza Balaja** i odvučena u pravcu Radonjičkog jezera. Nakon tog dana više nisu viđeni živi i pretpostavlja se da su ubijeni.

Ovime su **Ramush Haradinaj, Idriz Balaj i Lahi Brahimaj** počinili:

Tačka 19: Progon (protivpravno zatvaranje, ubistvo), ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(h) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Alternativno, Ubistvo i druga nehumana dela, ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(a), 5(i) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 20: Ubistvo, KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA, sankcionisano zajedničkim članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija iz 1949, kažnjivo po članu 3 i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 21 i 22

65. Ilija Antić, rođen 18. jula 1934, zemljoradnik srpske nacionalnosti koji je živio u selu Ločane, opština Dečani, poslednji put je viđen uveče 27. ili 28. maja 1998. kad je otišao kod svog brata Đorđa Antića, čija se kuća takođe nalazi u Ločanima. Drugi članovi njegove porodice već su bili otišli iz sela zbog toga što je OVK u više navrata otvarao vatru. Na telu Ilije Antića utvrđeni su višestruki prelomi kostiju, uključujući povredu lobanje koja je možda izazvana udarcem oštrim predmetom.
66. Srpski forenzički tim je 12. septembra 1998. pored betonskog zida kanala Radonjičkog jezera pronašao ostatke tela Adžija Seferaja, Roma rođenog 11. jula 1940, koji je živio u Pljančoru, opština Peć. Pregledom su utvrđeni rana naneta vatrenim oružjem i višestruki prelomi lobanje i donje vilice prouzrokovani tupim predmetom. Komad žute lepljive trake pronađen pored tela sličan je traci pronađenoj oko vrata jednog neidentifikovanog tela.
67. Velizar Stošić, Srbin, zemljoradnik, rođen 1935, koji je živio u Belom Polju /Bellopoje/, opština Peć, nestao je 19. jula 1998. u Lođi /Logjë/, opština Peć. Njegov bicikl pronađen je na njivi na koju je otišao da pregleda useve. Ostaci njegovog tela nađeni su pored istog tog zida kanala Radonjičkog jezera. Pregledom tela utvrđene su strelne rane glave i nogu, a oko vrata je bio vezan kanap.
68. Safet Kuqi, rođen 2. januara 1951, Albanac, službenik u banci, nestao je 6. septembra 1998, nakon što je od svoje kuće u Đakovici krenuo u Ždrelo /Zhdrellë/, selo udaljeno oko 7 kilometara od Đakovice u pravcu Radonjičkog jezera. O njegovom nestanku OEBS u Đakovici i OVK u Prištini obavestili su 15. novembra 1998. Međunarodna komisija za nestala lica izvršila je provizornu identifikaciju njegovih ostataka. Ti ostaci nađeni su u čestaru na poljoprivrednom dobru Ekonomija, prekriveni travom i lišćem. Na njima su utvrđeni višestruki prelomi kostiju lica i rebara, prouzrokovani tupim predmetom.

69. Zdravko Radunović, rođen 16. septembra 1955. u Orahovcu /Rrahovec/, Srbin, tržišni inspektor, nestao je 18. jula 1998. nakon što je otišao od svoje kuće u Peći. Krenuo je u posetu rođaku u selu Dobrić /Dobriq/ (opština Đakovica). Srpska policija je kasnije tog dana javila da su dvojica pripadnika OVK, Luan Përvorfi i Krist Përvorfi iz sela Dujak (opština Đakovica), u istom tom selu oteli Zdravka Radunovića i odveli ga u selo Glođane, gde su ga predali jednom od lokalnih komandanata OVK. Priznali su da je Zdravko Radunović na kraju ubijen i da je njegovo telo u septembru 1998. ostavljeno kod Radonjičkog jezera. MKNL je izvršila provizornu identifikaciju njegovih ostataka, nađenih pored betonskog zida kanala Radonjičkog jezera. Na lobanji je utvrđena izlazna rana prouzrokovana metkom.
70. Ubijeno je otprilike još 22 osobe, a njihova tela su ostavljena na istoj lokaciji i na sličan način kao žrtve navedene i opisane gore u tekstu. Naponi da se naučnim metodama ustanovi identitet tih žrtava još uvek su u toku.

Ovime su **Ramush Haradinaj**, **Idriz Balaj** i **Lahi Brahimaj** počinili:

Tačka 21: Progon (ubistvo), ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(h) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Alternativno, Ubistvo, ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(a) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 22: Ubistvo, KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA, sankcionisano zajedničkim članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija iz 1949, kažnjivo po članu 3 i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 23 i 24

71. Dana 19. maja 1998. ili približno tog datuma, Ivan Zarić, Srbin, zajedno s dvojicom Albanaca, Agronom Berishom i Burimom Bejtom, krenuo je iz njihovog rodnog sela Dolac (opština Klina) ka mlinu u selu Grabanica (opština Klina). Kod mlina su ih zarobili vojnici OVK, odveli ih u jednu napuštenu kuću i tamo ih pretukli. Nakon što su ih pretukli, naterali su ih da uđu u jedno vozilo i odvezli u štab u Jablanici.
72. Dana 19. maja 1998. ili približno tog datuma i tokom dana koji su usledili, Ivan Zarić, Agron Berisha i Burim Bejta bili su zatočeni u zatočeničkom centru Jablanica. **Idriz Balaj** je nožem odsekao uvo Ivanu Zariću i, gledajući u drugu dvojicu zatočenika, rekao: “*Vidite šta ćemo da vam uradimo*”. **Ramush Haradinaj** je bio prisutan i posmatrao šta se dešava.
73. **Ramush Haradinaj** je bio prisutan i čuo kako je, nakon ovog sakaćenja, **Lahi Brahimaj** naredio da se Ivanu Zariću, Agronu Berishi i Burimu Bejti “*izdaju dokumenti za Drenicu*”. Bilo je poznato da je “izdavanje dokumenata za Drenicu” u ovom kontekstu značilo da će ih odvesti i pogubiti. Potom su **Idriz Balaj** i grupa vojnika iz njegove jedinice “Crni orlovi” odveli trojicu zatočenika s mesta gde se nalazio **Ramush Haradinaj**. Nakon toga više nisu viđeni živi.

Ovime su **Ramush Haradinaj, Idriz Balaj i Lahi Brahimaj** počinili:

Tačka 23: Progon (protivpravno zatvaranje, nehumana dela, ubistvo), ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(h) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Alternativno, Ubistvo i druga nehumana dela, ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(a), 5(i) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 24: Ubistvo, KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA, sankcionisano zajedničkim članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija iz 1949, kažnjivo po članu 3 i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 25 i 26

74. Dana 25. maja 1998. ili približno tog datuma, vojnici OVK zatočili su u selu Grabanica (opština Klina) dvojicu Roma, Ukë Rexhepaja i njegovog zeta Nesreta Alijaja, optuživši ih za kolaboraciju sa Srbima. Odvedeni su u štab OVK i u zatočenički centar u Jablanici. Tamo je **Lahi Brahimaj** izdao naređenje da se oni “*pošalju u Drenicu*”. Bilo je poznato da je “izdavanje dokumenata za Drenicu” u ovom kontekstu značilo da će ih odvesti i pogubiti. Nijedan od njih više nije viđen živ.

Ovime su **Ramush Haradinaj, Idriz Balaj i Lahi Brahimaj** počinili:

Tačka 25: Progon (protivpravno zatvaranje, ubistvo), ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(h) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Alternativno, Ubistvo, ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(a) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 26: Ubistvo, KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA, sankcionisano zajedničkim članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija iz 1949, kažnjivo po članu 3 i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 27 i 28

75. Dana 13. juna 1998. ili približno tog datuma, vojnici OVK zaustavili su na kontrolnom punktu na putu između Kline i Đakovice jednog Albanca katolika, svedoka SST7/06. Tokom pretresa njegovog vozila pronađena je puška i on je optužen za kolaboraciju sa Srbima. Odveden je u štab OVK u Jablanici. Kad je stigao, vojnici OVK, među kojima je bio Nazmi Brahimaj, brat optuženog **Lahija Brahimaja**, žestoko su ga pretukli po rukama, nogama i leđima.

76. Svedok SST7/06 je bio zatočen u zatočeničkom objektu štaba OVK od 13. juna 1998. do otprilike 25. jula 1998. Dok se nalazio u pritvoru, svedoka SST7/06 su stalno tukli **Lahi Brahimaj**, Nazmi Brahimaj i drugi vojnici OVK. Dana 25. jula 1998. ili približno tog datuma, Nazmi Brahimaj, kojeg je **Ramush Haradinaj** imenovao za zamenika komandanta operativnog štaba Dukadžin umesto **Lahija Brahimaja**, pustio je svedoka SST7/06 iz štaba OVK u Jablanici.

Ovime su **Ramush Haradinaj**, **Idriz Balaj** i **Lahi Brahimaj** počinili:

Tačka 27: Progon (protivpravno zatvaranje i nehumana dela), ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(h) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Alternativno, Nehumana dela, ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(i) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 28: Okrutno postupanje, KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA, sankcionisano zajedničkim članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija iz 1949, kažnjivo po članu 3 i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 29 i 30

77. Dana 13. juna 1998. ili približno tog datuma, vozilo kojim je upravljao srpski policajac Nenad Remištar zaustavljeno je na kontrolnom punktu OVK na putu između Kline i Đakovice. Nenad Remištar je odveden u štab OVK u Jablanici. Kad je stigao, vojnici OVK, među kojima je bio Nazmi Brahimaj, brat optuženog **Lahija Brahimaja**, žestoko su ga pretukli po rukama, nogama i leđima.
78. Dana 14. juna 1998. ili približno tog datuma, nepoznati vojnici OVK odveli su Nenada Remištara iz zatočeničkog objekta OVK u Jablanici. Od tada više nije viđen i još uvek se vodi kao nestao.
79. U periodu od sredine juna 1998. do kraja jula 1998. u isti zatočenički objekat vojnici OVK su doveli jednu nepoznatu osobu bosanske nacionalnosti i tri nepoznate osobe crnogorske nacionalnosti. Te osobe su bile zatvorene oko tri dana i takođe su ih zlostavljali i tukli. Vojnici OVK su ih onda odveli iz tog zatočeničkog centra. Ne zna se gde su ni šta im se dogodilo.

Ovime su **Ramush Haradinaj**, **Idriz Balaj** i **Lahi Brahimaj** počinili:

Tačka 29: Okrutno postupanje, KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA, sankcionisano zajedničkim članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija iz 1949, kažnjivo po članu 3 i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 30: Ubistvo, KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA, sankcionisano zajedničkim članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija iz 1949, kažnjivo po članu 3 i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 31, 32 i 33

80. Dana 10. jula 1998. ili približno tog datuma, Pal Krasniqi, Albanac katolik, došao je u štab OVK u Jablanici u želji da se priključi OVK. Ostao je u štabu OVK u Jablanici nekoliko dana, sve dok ga komandant OVK Alush Agushi zvani Mal nije optužio da je srpski špijun i uhapsio ga. Pala Krasniqiija su zatim tukli sve dok nije dao lažno priznanje.
81. Dana 11. jula 1998. ili približno tog datuma, vojnici OVK uhapsili su Skendera Kućija, vlasnika prodavnice iz sela Zahać /Zahaq/ (opština Peć), čiji je brat bio policajac, stavili ga prtljažnik njegovog automobila i odvezli ga u štab OVK u Jablanici. Njegov automobil je zaplenjen, a potom ga je koristio optuženi **Lahi Brahimaj**. Dvojica vojnika OVK su potom žestoko pretukla Skendera Kućija i zatvorila ga u poplavljen podrum jedne od zgrada u kompleksu štaba. U podrumu je bilo vode do kukova.
82. Dana 13. jula 1998. ili približno tog datuma, **Lahi Brahimaj** je zatražio od svedoka SST7/03, Albanca koji je odbio da se bori na strani OVK, da krene s njim u štab OVK u Jablanici. Kad su stigli u štab u Jablanici, **Lahi Brahimaj** je odveo svedoka SST7/03 u drugu zgradu u tom kompleksu i zatvorio ga u jednu prostoriju zajedno sa još dvojicom muškaraca. Četvorica ili petorica vojnika OVK tukli su svedoka SST7/03 dok se nije onesvestio. Kasnije istog dana, Nazmi Brahimaj i vojnik po imenu Myftar Brahimaj udarali su nogama tu trojicu zatvorenika i saslušavali ih. Dok su bili zatočeni u štabu i u zatočeničkom objektu OVK u Jablanici, toj trojici muškaraca su ruke bile konopcem vezane iza leđa. Od 13. jula 1998. do 16. jula 1998. Nazmi Brahimaj i Naser Brahimaj zvani Rusi neprestano su tukli jednog od zatvorenika.
83. Dana 16. jula 1998. ili približno tog datuma, svedok SST7/03 je izveden iz prostorije u štabu OVK u Jablanici u kojoj je bio zatočen i odveden na saslušanje u kancelariju **Lahija Brahimaja**. Saslušanju su takođe prisustvovali **Idriz Balaj** i dve neidentifikovane pripadnice OVK iz jedinice vojne policije. **Lahi Brahimaj** je potom pitao te dve neidentifikovane pripadnice OVK "da li žele da vežbaju" na svedoku SST7/03. Njih dve su tada počele da udaraju svedoka SST7/03 palicama na izvlačenje svud po telu. Za to vreme **Lahi Brahimaj** i **Idriz Balaj** stajali su sa strane, posmatrali i smejali se. Tokom tog batinanja **Idriz Balaj** je ispitivao svedoka SST7/03, optužujući ga da je srpski špijun i preteći da će ga zaklati. Tokom ovog saslušavanja **Lahi Brahimaj** je podsticao svedoka SST7/03 da izvrši samoubistvo i davao mu oružje kojim bi to učinio.
84. Dana 13. jula 1998. ili približno tog datuma, dvoje rođaka Skendera Kućija sastalo se s **Lahijem Brahimajem** kako bi se raspitali o njegovom zatočenju i saznali kako mu je. **Ramush Haradinaj** je za hapšenje Skendera Kućija saznao od jednog pripadnika svog štaba. **Ramush Haradinaj** se zatim sastao s Nazmijem Brahimajem, koji je potvrdio da je Skender Kući u zatvoru. **Ramush Haradinaj** je naredio da ga puste na slobodu, ali mu je Nazmi

Brahimaj rekao da ne može da bude pušten odmah zbog povreda zadobijenih tokom batinanja zbog pokušaja bekstva.

85. Dana 16. jula 1998. ili približno tog datuma, Skender Kući je u besvesnom stanju prebačen na lečenje u ambulantu OVK u Rzniću. Ubrzo nakon toga je preminuo i vojnici OVK su ga sahranili u Jablanici. Članovi porodice Skendera Kućija saznali su za njegovu smrt i obratili se **Ramushu Haradinaju**, koji je naložio da se telo Skendera Kućija ekshumira i vrati porodici kako bi ga sahranili uz verski obred. Potom je organizovan pogreb uz počasti OVK i telo Skendera Kućija je ponovo pokopano u selu Dubovik, opština Peć.
86. Pal Krasniqi je poslednji put viđen živ 26. jula 1998. ili približno tog datuma u štabu OVK u Jablanici, gde je bio zatočen. Još uvek se vodi kao nestao.
87. Deset ili dvanaest dana nakon što je pobjegao iz zatočeničkog centra OVK u Jablanici, svedoka SST7/03 je u Jablanici sreo **Lahi Brahimaj** i odveo ga do kuće pod pretnjom vatrenim oružjem. Tamo je **Lahi Brahimaj** više puta udario svedoka SST7/03 po licu, a zatim ga pod pretnjom vatrenim oružjem odveo u štab OVK u Jablanici, gde ga je **Lahi Brahimaj** saslušavao. **Lahi Brahimaj** je zatim ugurao svedoka SST7/03 u prtljažnik automobila marke "mercedes" i vozio više od jednog sata pre nego što je zaustavio vozilo. Tada je prislonio cev pištolja na grudi svedoka SST7/03 i pretio da će ga ubiti. Zatim je nastavio vožnju do jednog drugog mesta, gde je zaustavio automobil, otvorio prtljažnik i rekao jednom neidentifikovanom čoveku: "*Doveo sam vam jednog vrlo dobrog čoveka.*" Taj neidentifikovani čovek je odgovorio: "*Nema ovde mesta ubijanju. Mi smo ovde da branimo ljude.*". **Lahi Brahimaj** je zatim svedoka SST7/03 udario nogom, zatvorio prtljažnik i odvezao do štaba OVK u Glodanima, gde je predat jednom neidentifikovanom oficiru vojne policije i ponovo udaran drvenom palicom i nogama. Svedok SST7/03 je potom odveden u drugu prostoriju, gde se nalazio **Ramush Haradinaj**, koji mu je rekao da može da ide i da se ni na koji način ne meša s vojskom. Svedok SST7/03 je zatim vraćen u štab u Jablanici i pušten na slobodu.

Ovime su **Ramush Haradinaj**, **Idriz Balaj** i **Lahi Brahimaj** počinili:

Tačka 31: Progon (ubistvo, protivpravno zatvaranje, nehumana dela), ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(h) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Alternativno, Ubistvo i nehumana dela, ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(a), 5(i) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 32: Ubistvo, KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA, sankcionisano zajedničkim članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija iz 1949, kažnjivo po članu 3 i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 33: Okrutno postupanje, KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA, sankcionisano zajedničkim članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija iz 1949, kažnjivo po članu 3 i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKA 34

88. Dana 23. maja 1998. ili približno tog datuma, vojnici OVK u selu Žabelj su zarobili Naseru Liku iz Grabanice i Fadila Fazliju, osumnjičene za izdajstvo jer su, navodno, bili pristalice stranke DLK (Demokratska liga Kosova), rivala OVK. Odvedeni su u štab OVK u Jablanici U štabu u Jablanici **Lahi Brahimaj, Ramush Haradinaj, Idriz Balaj** i drugi pripadnici OVK pretili su Naseru Liki, Fadilu Fazliji i grupi od još dvadesetak ljudi iz sela Grabanice, uz sledeće reči: “*Sad ćete se vratiti u svoje selo, boriti se protiv Srba i naterati ih da odu. Nema vam života nigde na Kosovu ako najpre ne oslobodite svoje selo od Srba*”. Naser Lika i Fadil Fazlija su pušteni na slobodu intervencijom jednog člana porodice koji je zapretio da će početi s “krvnom osvetom” nad porodicom Brahimaj ukoliko ne budu pušteni.
89. Jedne večeri u julu 1998. **Lahi Brahimaj**, njegov brat Nazmi Brahimaj i nekoliko vojnika OVK zarobili su Naseru Liku u njegovoj kući u Grabanici (opština Klina), stavili ga u prtljažnik jednog vozila i, u skladu s naredjenjem koje su dobili preko radio-veze, odveli ga u štab OVK u Jablanici. Kad su stigli, Naser Lika je izveden pred **Ramusha Haradinaja i Idriza Balaja**. **Ramush Haradinaj** je rekao: “*Doveli ste ga. Sad nastavite s poslom*”. Na to je vojnik OVK poznat pod imenom Bandash počeo da ga tuče. **Ramush Haradinaj** je naredio Bandashu da nakratko prestane da ga udara a zatim mu naredio da nastavi. **Idriz Balaj** je zatim prislonio pištolj uz glavu Naseru Like i rekao mu: “*Ja nikad ne bijem, ja ubijam*”, što je čuo i čemu je prisustvovao **Ramush Haradinaj**. **Ramush Haradinaj** je zatim naredio Bandashu da nastavi da ga tuče. Naser Lika je dobio snažan udarac i pao je na pod. Tada ga je **Ramush Haradinaj** ščepao za kosu, okrenuo mu lice ka sebi i pljunuo mu u lice. Naser Lika je zatim tri dana bio pritvoren u poplavljenom podrumu druge zgrade u kompleksu. Tokom tog perioda su ga ponovo žestoko pretukli. Nakon toga Naser Lika je odveden u štab i prisiljen da radi u kuhinji. Otprilike tri nedelje kasnije uspeo je da pobje.

Ovime su **Ramush Haradinaj, Idriz Balaj i Lahi Brahimaj** počinili:

Tačka 34: Progon (protivpravno zatvaranje, nehumana dela), ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(h) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Alternativno, Nehumana dela, ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(i) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 35, 36 i 37

90. Svedok SST7/01 i svedokinja SST7/02 živeli su zajedno u selu Rznić, opština Dečani. Početkom 1998. OVK je ušla u selo Rznić i tamo formirala štab u aneksu tamošnje škole. U tom štabu bili su stacionirani optuženi **Idriz Balaj** i pripadnici njegove jedinice “Crni orlovi”, koji su svi nosili crne uniforme. **Ramush Haradinaj**, kao komandant zone Dukađin, redovno je dolazio u selo

Rznić i naređivao meštanima da brane teritoriju od Srba i kopaju rovove na mestima koja je on odredio.

91. Jednom prilikom krajem jula ili početkom avgusta 1998, **Idriz Balaj** i četiri maskirana vojnika OVK u crnim uniformama oko ponoći su naterali svedoka SST7/01 i svedokinju SST7/02 da odu pešice do štaba OVK u Rzniću. **Idriz Balaj** je odveo svedokinju SST7/02 u zgradu da je ispita o vezama i saradnji sa srpskom policijom i vojnim snagama. Nakon saslušanja **Idriz Balaj** je drugom prisutnom vojniku OVK naredio da ih ostavi same. **Idriz Balaj** je zatim sa svedokinje SST7/02 skinuo odeću, naterao je da legne na krevet i silovao je.
92. Rođaci ove žene su kasnije obavestili lokalne vlasti OVK o tom silovanju. Kad su ga neki vojnici OVK pitali za to silovanje, **Idriz Balaj** je, navodno, najpre poricao, a zatim rekao da mu je bilo naređeno da to učini. Protiv njega nisu preduzete nikakve mere.
93. Svedok SST7/01 je odveden u zgradu štaba. **Idriz Balaj** je izvadio nož i prislonio mu ga uz grlo, zapretivši da će mu zbog njegove nacionalnosti odseći glavu. **Idriz Balaj** mu je potom rekao da svi pripadnici njegove etničke grupe moraju da odu s Kosova. Svedok SST7/01 je potom vezan za metalni okvir kreveta. Zatim su ga **Idriz Balaj** i drugi vojnici OVK tukli.

Ovime su **Ramush Haradinaj, Idriz Balaj** i **Lahi Brahimaj** počinili:

Tačka 35: Progon (protivpravno zatvaranje, silovanje, nehumana dela), ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(h) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Alternativno, Silovanje i druga nehumana dela, ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjiv po članu 5(g), 5(i) i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 36: Silovanje, KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA, kažnjivo po članovima 2, 3 i 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 37: Okrutno postupanje, KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA, sankcionisano zajedničkim članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija iz 1949, kažnjivo po članu 3 i članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

/potpis na originalu/

Carla Del Ponte,

tužilac

/pečat Tužilaštva/

Dana 4. marta 2005.

U Hagu,

Holandija